

N° 51.

Warszawa

10
22 grudnia 1866 r.

Wychodzi
w każdą sobotę.

Redakcja przy ulicy
Nowy-Świat 14.

MERKURY

dodatek tygodniowy do Ekonomisty.

TYDZIEŃ FINANSOWY.

Stan wyczekiwania tak operacji pieniężnych jak i spekulacji, rozmaicie tłumaczy: jedni, mianowicie niektórzy publicyści francuscy, sprowadzają całe położenie do dwóch bliższych przyczyn politycznych — do kwestii w regulacji będących, rzymskiej i meksykańskiej, — i ci widzą bliski koniec przesilenia; inni słusznie twierdzą, że nie dość tych dwóch okoliczności, ażeby utrzymać ogólny, a tak długo trwający stan niepewności, wahania, — i ci wskazują na dalekie chmury, w których gromy upatrują, wskazują na wciąż trwające uzbrojenie powszechne, a nawet zwiększanie i organizowanie sił zbrojnych; przepowiadają olbrzymie pożyczki rozmaitych rządów, i nie widzą możliwości rychłego powrotu zaufania, chyba po nową wojnę i rozbrojeniu w następstwie. Ale są i tacy, co obecnemu, bezprzykładnie długiemu przesileniu, naczynają przyczynę trwalszą i głębszą niż wszelkie polityczne względy, — przyczynę ekonomiczną: kapitały szukają niejako nowego kierunku; ale nowe obszernie dla nich pole — kredyt ludowy, kredyt gminny i zbiorowy — jeszcze leży odłogiem i nie nęci świetnością pozorów ani tradycją rzeczywistych korzyści, jakich nie brak na bardzo już uprawnnych polach: pożyczek rządowych i wielkich przedsięwzięciach robot publicznych. Działalność stowarzyszeń przygotowuje wprawdzie to nowe pole, ale z małym udziałem kapitałów już gotowych.

Anglja przechodzi bardzo ważne, dla niej szczególnie, przesilenie spółek handlowych i dróg żelaznych; nadużycie zaufania naturalnie spowodowało nieufność. Słabnie duch przedsięwzięcia: Manchester, Birmingham, Brad-

ford, Dundee w apatji; najlepsze firmy w obawie niewypłatności. Liczba projektów dróg żelaznych (railway bills) do parlamentu przygotowanych jest obecnie 101, kiedy na sesji zeszłorocznej było 340, a w ciągu 3-ich lat ostatnich zatwierdzono 750, z kapitałem akcyjnym lub pożyczkowym 150/m. f. st. (na budowę 4.600 mil ang. dróg nowych); prawda że większa część tych przedsięwzięci nie weszła w życie.

Giełda wiedeńska zatrwożona pogłoską o przewozie wojsk do Galicji, uspokoiła się, zwłaszcza kiedy bank obniżył stopę skupu. Sejmy krajowe dotąd działają w sposób uspokajający.

Nieregularne wypuszczenie renty włoskiej skompromitowało p. Scialoja, co w połączeniu z innemi sprawami może spowodować wyjście jego z gabinetu. Sprzeciwił się on obniżeniu skupu, twierdząc, że obniżenie to, obok kursu przymusowego biletów bankowych, może spowodować gorączkę spekulacyjną. To czysta teoria; ale faktem jest, że dziś we Włoszech brak spekulacji, że ją wywoływałyby należało.

Na giełdzie warszawskiej papiery publiczne zyskały na kursie: listy zastawne 1½% (81½, 77½), listy likwidacyjne 1% (58) — w ciągu tygodnia miały nawet 2% podwyżki (59).

Kursa wexlowe przeciwnie pogorszyły się prawie o 2%.

na Berlin ...	2 m.	122,6;	doraźnie	123,4
„ Paryż ...	„	122,6;	„	123,2
„ Londyn ...	3 m.	122,3;	„	123,3
„ Wiedeń ...	2 m.	93,5;	„	94,2

KURSA GIELDY, w tygodniu 14—20 grudnia.

		Sto- pa o/o	RÓWNIA (pari)	CENA RZECZYWISTA W TYGODNIU						Stosun- nek do równi na 100	
				Piątek 14 grud.	Sobota 15	Poniedz. 17	Wtorek 18	Środa 19	Czwar. 20		
1. Papiery publiczne.											
a) Rządowe.											
Polskie.	Oblig. Skarbowe (r. 100. 150. 500).	4	100	74,17	.	75	.	.	.	75	
	Bilety Skarbu Kr. Pol.	4 ^{3/35}	100	
	Obligacje czastk. (zł. 500) z kup.	4	75	102	136	
	Cert. ban. na obl. cz. A (z.300) z kup.	5	45	51	113 ^{1/3}	
	" " " B (z.200) }	0	30	27,50	91 ^{2/3}	
	" " " "	5	30	34	113 ^{1/3}	
	Dow. Kom. Cen. Lik. (różne sumy).	0	100	50	50	
	Listy likwid. (r. 100. 250. 500. 1000)	4	100	57,50	58,83	59	58	58,17	58	58	
	kupon	0,22 ^{2/9}	.	
	Ruskie.	5-ta pożyczka (500).....	5	100	.	*87	*87
6-ta pożyczka		5	100	
Pożyczka premjowa z 1864 r.		5	100	112,17	113	112,67	112,75	.	.	112 ^{3/4}	
" " " z 1866 r.		5	.	106,50	106,83	106,67	106,60	106	105,50	105 ^{1/2}	
" " " lutowe		4	100	100	.	.	.	100,25	.	100 ^{1/4}	
Metaliiki (300) } sierpniowe		4	100	99,75	99 ^{3/4}	
Bilety banku Pańs. (100 iwyzęj) ..		5	100	.	.	78,25	.	.	78	78	
b) Towarzystw i Spółek.											
Polskie.		Listy Zast. (30. 75. 150. 750. 3000).	4	100	80,17	80,50	80,50	80,50	80,75	81,17	81 ^{1/6}
	" " " ser. 2	4	100	76,17	76,50	76,50	76,50	.	77,17	77 ^{1/6}	
	Akcje Dr. Żel. W-W. (100)	diw.	60	71,75	72,25	72,33	72	72,75	.	121 ^{1/4}	
	" " W-B. (100. 150)	4	100	55	.	55,67	56	55,83	.	55 ^{5/6}	
	" " Teresp. (100)	5	100	89	89	89	89,25	89	89	89	
	" " Łódzk. (100)	5	100	91	91	91	
	Rus.	Akcje Gł. Tow. Dr. Ż. (125)	5	125	*118
		Oblig. D. Ż. W-Peters. (125. 500).	4 ^{1/2}	100	*94 ^{2/5}
	2. Wexle.										
Berlin.....(Tal. 100)	2 mies.	.	92,857	111,45	112,05	112,27 ^{1/2}	112,80	114,30	113,85	122 ^{3/5}	
Gdańsk.....(100)	"	.	92,857	111,30	.	112,12 ^{1/2}	112,65	.	113,70	122 ^{2/5}	
Hamburg.....(M. B. 300)	"	.	140,855	.	170,25	120 ^{8/9}	
Londyn.....(L. 1)	3 "	.	6,304	7,55	7,58	7,60	.	7,77	7,71	122 ^{1/3}	
Paryż.....(Fran. 300)	2 "	.	75,214	.	.	.	91,50	92,25	.	122 ^{1/3}	
Wiedeń.....(Gul. 150)	"	.	92,857	.	.	.	86,70	.	.	93 ^{1/2}	
Petersburg....(Rub. 100)	1 "	.	100	*99	*99	
3. Monety.											
Półimperjał.....	.	5,15	6,18	120	
Napoleonдор.....	.	5	
Dukat holenderski.....	.	3	3,55	118 ^{1/8}	
Rubel srebrny.....	.	1	
Talar pruski.....	.	0,92.857	
Gulden austrjacki	0,62.906	

Warszawa.—Peter.—Londyn.—Paryż.—Wiedeń.—Berlin.—Frankfurt.—Hamburg.

STOPIA SKUPU: bankowa: 60 0 7^{1/2} (10) 4 3 4 4 3^{1/2} —
gieldowa: — 8^{1/3} (10) 3^{1/2} (4) 3 (2^{3/4}) ? 3^{1/2} (4) 3 4 (4^{3/4})

DOCHODY DRÓG ŻELAZNYCH W.-WIED. I W.-BYDG.,

za m. listopad 1866 r.

		W. Wied.	W.-Bydg.
Z przewozu osób.....	rubli	60.685, 78	13.296, 25
— towarów	—	144.009, 91	34.477, 67
Różne dochody	—	11.187, 60	15.560, 41
Razem	—	215.883, 29	63.334, 33
W tymże miesiącu 1865 r.	—	177.909, 78 1/2	46.203, 69 1/2
Zatém w r. b. więcej	—	37.973, 50 1/2	17.130, 63 1/2

STAN OPERACIJ BANKU POLSKIEGO.

		w d. 11 grudnia	w ciągu tygod. przyb. (+) ub. (—)	w d. 18 grudnia
		r	u	i
1. Skup: Portfel	wexli kraj.	w Warsz. 1.768.934, 33 1/2	+ 123.066, 75	1.763.673, 34
		— 128.327, 74 1/2		
	w Łodzi. 119.009, 70	+ 6.469, —		122.330, 90
„	zagranicznych	241.359, 03 1/2	+ 3.147, 80	255.985, 89 1/2
		— 67.745, 74		
2. Zaliczenia na papiery publiczne ...		1.379.611, 20	+ 1.650, —	1.280.290, 20
3 „ na zast. towarów	(a) wełny .	269.495 —	+ 100.971, —	258.635 —
		— 99, 14		
	(b) in. tow.	99.718, 95	+ 10.959, 14	93.608, 95
		— 1.062, 36		
		— 7.172, 36		
Łącznie (3)		369.213, 95	— 16.970, —	352.243, 95
4. „ „ kosztowności ..		601.600, 86 1/2	+ 6.643, 35	603.285, 86 1/2
		— 4.958, 35		
		— 492.474, 56 1/2		
5. Otwarte kredyty		4.931.334, 02 1/2	+ 458.072, 18	4.965.736, 41
6. Kasa:	Monety srebrne	2.733.766, 36 1/4	— 2.971, 95 3/4	2.730.794, 40 1/2
	„ złote	30.515, 10	—	30.515, 10
	Bilety Banku Polskiego	360.541 —	+ 21.700, —	382.241 —
	„ Kred. Cesarstwa	1.549.339 —	— 403.691, —	1.145.648 —
	Łącznie (6)	4.674.161, 46 1/4	— 384.962, 95 3/4	4.289.198, 50 1/2

BILANSE BANKÓW FRANCUSKIEGO I ANGIELSKIEGO,

w d. 6/7 grudnia.

STAN CZYNNY			STAN BIERNY		
	B. francuski.	B. angielski.		B. francuski.	B. angielski.
	f	r		f	r
Fundusz metaliczny	679.449.639	455.926.100	Bilety w obiegu	958.206.275	567.829.375
Portfel	622.551.110	484.893.600	Przekazy z term. kilkod..	15.844.517	12.630.900
Zaliczenia na złoto i rozm.	58.327.302		Rachunki prywatne	254.427.433	443.522.675
Pożyczki na zast. pap. publ.			bieżące (skarbowe)	132.015.612	170.944.575
akcyj, oblig. i in.	85.554.400	323.907.725	Kapitał zakładowy	182.500.000	363.825.000
Dług skarbu i inne wart..	157.395.492	375.000.000	Zysk do kapit. doliczony .	7.044.776	
	1.603.277.943	1.639.727.425	Inne bierniki	53.239.330	80.974.900
				1.603.277.943	1.639.727.425

SKAZÓWKI I FAKTA BIEŻĄCE.

Otrzymaliśmy list następującej treści:

„Szanowny Redaktorze!

„W Nrze 50-m *Mercurgo* r. b. zdając sprawę z habilitacji Magistra nauk dyplomatycznych Załęskiego, powiada pan: „z powodu zapewne przedłużenia mniejszych sporów, pozostała niewyjaśniona kwestja najważniejsza, a mianowicie zarzut, jakoby błędem było naukowym twierdzić, iż zmniejszenie zysku z kapitału pochodzi z powiększenia kosztów produkcji. — i że dążność ta, jest cechą ekonomicznego postępu narodów.”

„Tak dobrze szacunek jaki mam dla dążności pisma, któremu, szanowny Redaktorze, ze znaną bezinteresownością i z prawdziwą korzyścią dla oświaty krajowej przewodniczysz, jak również interes wykładanej przeze mnie nauki, której wysoko cywilizacyjne znaczenie tak umiejętnie oceniasz, wkładają na mnie obowiązki wyjaśnienia powyższych postawionych uwag, które też przesyłam w nadziei, że wyjaśnieniu temu nie odmówisz pan miejsca w *Mercurym*.”

„Jeśli zmniejszenie zysków pochodzić ma z powiększenia kosztów produkcji, a dążność ta zmniejszania się zysków jest znów niewątpliwą cechą ekonomicznego postępu narodów, naturalny byłby stąd wniosek, że powiększenie kosztów produkcji jest cechą ekonomicznego postępu; czego żaden ekonomista, a tym samem i wymienieni przez pana, Mill, jak również Carey, nie powiadają i mówić nie mogą, bo inaczej stałoby w wyraźnej sprzeczności z obserwowanymi faktami i doświadczeniem, tą odwieczną księgą mądrości ludzkiej. Carey mianowicie, z wielką znajomością rzeczy, punkt ten wyjaśnił, że *koszta produkcji nie do podwyższenia ale do obniżenia dążą*.”

„Jest więc tutaj błąd naukowy, który w tym leży właśnie, iż autor *Ekonomicznych Szkiców* upatruje zmniejszenie zysków w powiększeniu kosztów produkcji, które to powiększenie, w społeczeństwie będącym na drodze postępu, miejsca nie ma i mieć w żaden sposób nie może.

„Zyski przedsiębiorcy, to jest wynagrodzenie jakie on w wartości swych produktów pobiera za zastosowanie do przemysłu swych przymiotów, nie tylko technicznych, w których go uczony zastąpić może, ale stokroć cenniejszych jeszcze przymiotów moralnych, w których go uczony nie zastąpi, i tój w ogóle tak rzadkiej w kraju naszym np. *zdolności do interesów*; wynagrodzenie za wszystkie przykrości i osobiste ryzyko, (wynagrodzenie bowiem za ryzyko włożonego w przedsiębiorstwo kapitału jest jedną z części składowych procentu) jakie są połączone z kierowaniem każdym przedsiębiorstwem; wynagrodzenie za te wreszcie „*noce bezsenne*,” jak to powiada v. Thünen (*Der isolirte Staat*, t. II str. 83); wynagrodzenie to jednem słowem zwane zyskiem, jeżeli dąży do ciągłego obniżania się, to jest to tylko naturalnem następstwem zwiększonej w społeczeństwie oświaty, rozwinięcia nauk i wiadomości specjalnych, zmniejszonego tym samem ryzyka, a zwiększającego się ostatecznie zastępu przedsiębiorców posiadających *zdolność do interesów*.”

„Jednocześnie jednak, kiedy w krajach będących na drodze istotnego postępu, zyski przedsiębiorcy dążą do obniżenia, zarobki, t. j. wynagrodzenie pracy robotni-

ka, ciągle idą w górę, co jest tylko naturalnem następstwem korzystniejszego stosunku, jaki w rzeczonych krajach zachodzi, pomiędzy ilością kapitałów przeznaczonych na zarobki, a ilością rąk szukających zajęcia.

„Czyż jednak stąd wyprowadzić można wniosek, że koszt produkcji się powiększa? Bynajmniej; z postępem bowiem cywilizacji, a więc i zaprowadzenia maszyn, jak również zwiększenia się ilości kapitałów, a obok tego ułatwionej coraz bardziej wymiany i z nią zjednoczonych korzyści, połączenia sił, podziału pracy, zaoszczędzenia kapitałów i wszechstronnego korzystania z dobroczynnych darów natury, jesteśmy w stanie otrzymywać produkta coraz lepsze, przy wyłożeniu jednak mniejszej ilości pracy i kapitałów, a więc i przy mniejszych *kosztach produkcji*.”

„Zwiększenie zaś zarobków nie prowadzi za sobą koniecznie powiększenia *nakładów* przedsiębiorcy; bo jeżeli dzisiaj zarobek robotnika jest wyższy, to i praca jego, dzięki powyższym wspomnianym przyczynom, jest bardziej produkcyjną; zwiększony więc wydatek na wynagrodzenie pracy robotnika, rozkłada się na coraz większą ilość wyprodukowanych przez niego przedmiotów, i w ten sposób *produkta mogą być tańsze a zarobki wyższe*, a tym samem i harmonja interesów nie jest martwym, ale żywym słowem.”

Warszawa, d. 16 grudnia 1866 r.

„Z. Korzybski.”

Wdzięczni za przychylne słowo, które raczej jako hołd nauce niż uznanie naszej zasługi przyjmujemy, — co do podniesionej kwestji, oświadczamy:

Dwa są główne czynniki produkcji: *praca i kapitał*. Dążnością i wynikiem postępu ekonomicznego jest zmniejszenie się zysku od kapitału, w miarę jego nagromadzenia, a zwiększenie wynagrodzenia za pracę ⁽¹⁾ tak prostego robotnika, jak i przedsiębiorcy, technika, artysty i t. p.

Przyjmując za nabyty już pewnik ekonomiczny pierwszą część twierdzenia — o zmniejszeniu się procentu od kapitału, a mając obok tego drugi pewnik — wzrastającą potęgę przemysłu i coraz obfitsze jego rezultaty, — pytamy, gdzie się podziwiał rosnąca korzyść? Oczywiście że jest udziałem *pracy*. Że zaś zwykle tylko wynagrodzenie robotnika uważają jako udział pracy w kosztach produkcji, a praca ta jest pod naciskiem wielkiego współubiegania się, stał złudzenie jakoby udział pracy w ogóle małał wraz z innymi kosztami produkcji. Otóż złudzenie to pochodzi z niewłaściwego wyłączenia z kategorii pracy do kosztów produkcji zaliczanej zarobku przedsiębiorcy (wynagrodzenia za jego pracę) i połączenia tegoż zarobku z zyskiem od kapitału, — jak to czyni szanowny profesor, — utrzymując nadto, że zyski przedsiębiorcy maleją wraz z procentem od kapitału, — co jednak z rzeczywistością się nie zgadza; wszakże nastąpić może i powinien inny rozkład zarobku w ogóle, a to skutkiem ustania monopolicznego charakteru przedsiębiorstwa.

(1) Mill. L. III ch. XIX § 4. Carey. t. II ch. XXXVII § 18, 19.